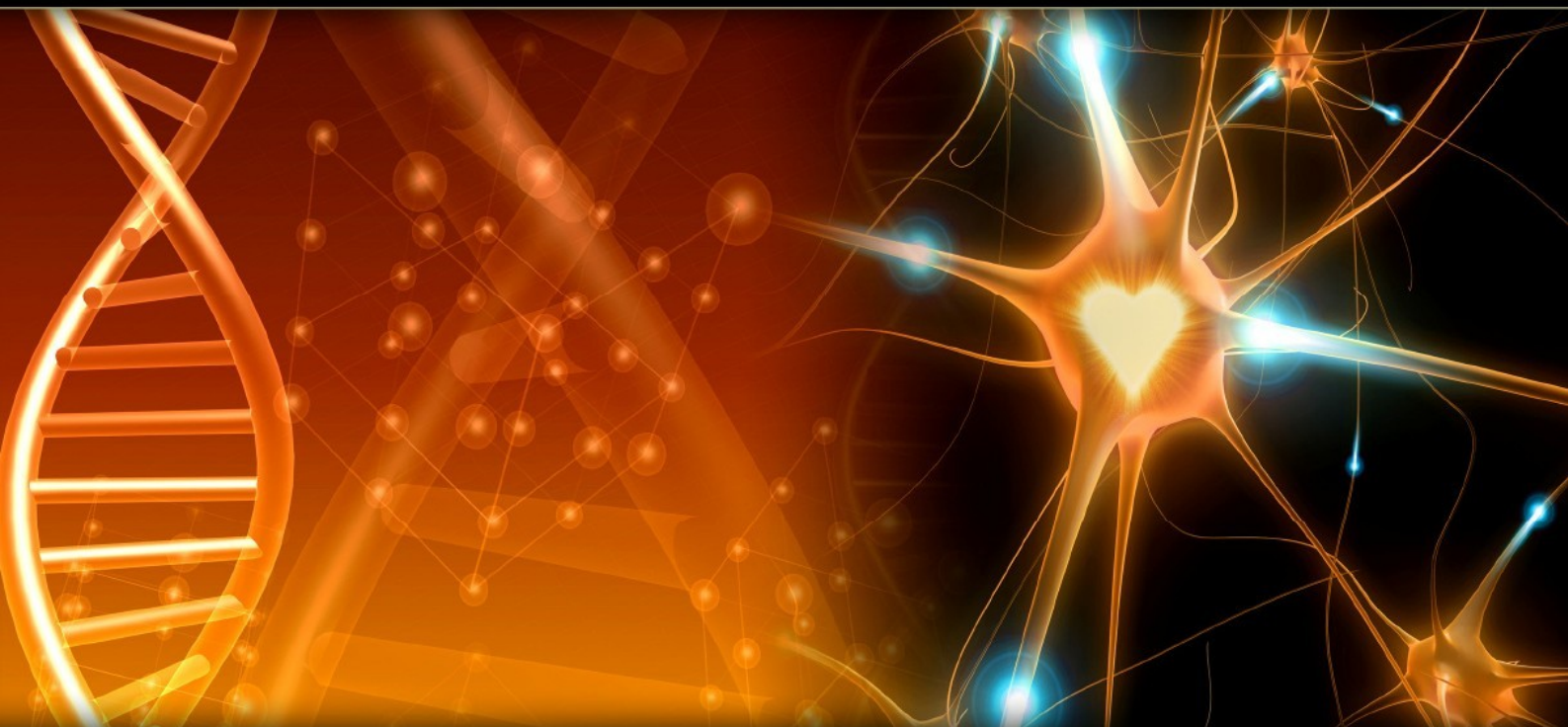
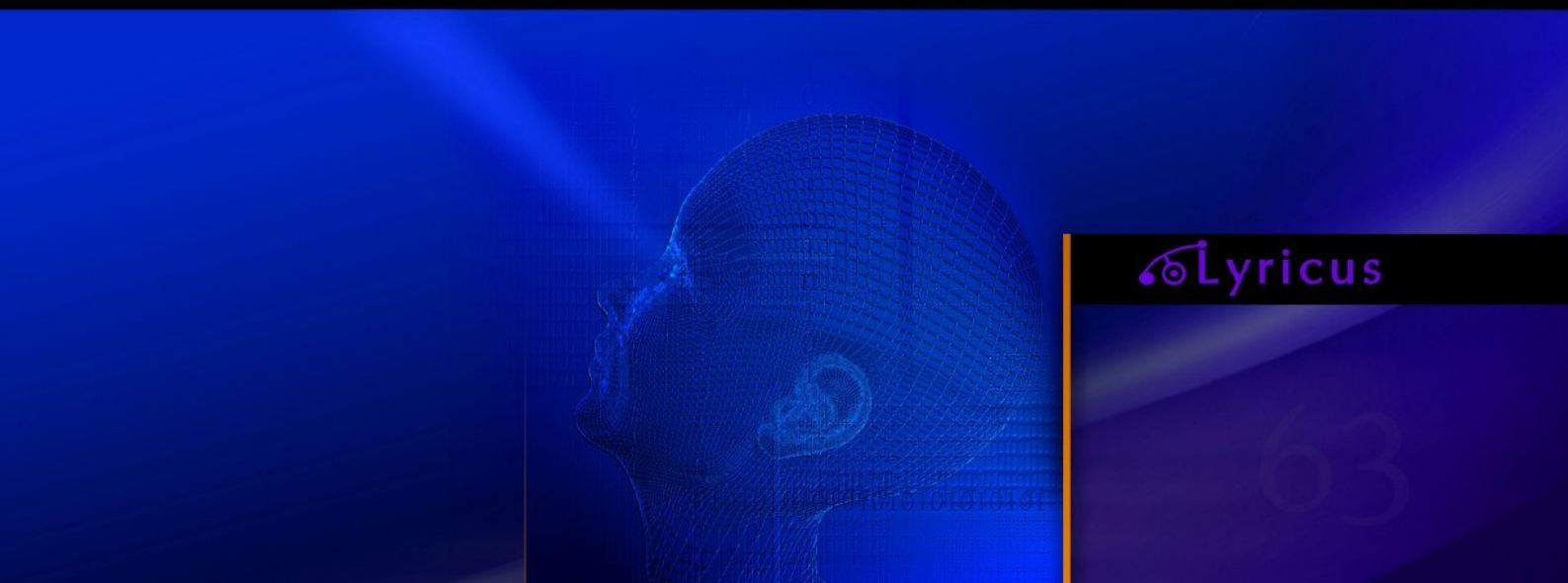

VDĚČNOST - SOUCIT - ODPUŠTĚNÍ - POKORA - POCHOPENÍ - SRDNATOST

Živá pravda

Příběh učitelů řádu Lyricus

 Lyricus

63

ŽIVÁ PRAVDA

PŘÍBĚH ŘÁDU UČITELŮ LYRICUS

ÚVOD

Vyprávění příběhů používá Řád učitelů Lyricus k zprostředkování svého učení více než knih, promluv nebo přednášek. Příběhy jsou při duchovní práci velmi mocným nástrojem, protože mají hodně faset, plošek výkladu a možností tvořivého ohýbání, což je činí znamenitými nástroji k vzájemnému působení mezi členy skupiny. V případě Lyricusu jsou příběhy holografické a tudíž mohou být chápány současně na mnoha úrovních. Tento příběh je zachycen a opsán Jamesem.

ŽIVÁ PRAVDA

V dalekém koutě světa hodně podobném Zemi, studoval na univerzitě student hudby. Byl samotářský typ, dobrých vlastností, který vždy hledal, jak dělat věci správně. Jmenoval se Alija a jeho účelem, tak jak mu ho předal jeho otec, bylo skládat inspirativní písně. Alija snil, že složí takovou píseň, která bude tak krásná a vzrušující, že každý, kdo ji zahraje, si přitáhne Duchovního mistra - a to vše jen skrz tóny hudby.

Mnoho let pracoval ve svém pokoji na této písni pozdě do noci, zatímco ostatní spali. Avšak vždy jen tehdy, když splnil všechny svoje každodenní úkoly a povinnosti.

Jedné noci, zrovna když se vítr ztišil, dorazila k němu poslední část písně, která mu předtím unikala. Nyní si byl jist, že je píseň hotova. Zkusmo ji jednou pro sebe zahrál. Nic se nestalo. Potom podruhé a potřetí, zkoušel jemné změny v technice kladení prstů. Stále nic. Při sedmém opakování se konečně ztratil ve své písni. A přesně v té chvíli začal vířit v jeho místnosti tichý mrak zlatých částic, z něhož se pomalu začala zjevovat průsvitná postava.

Alija byl tak překvapen rostoucí postavou, že přestal na chvíli hrát. Všiml si však, že jakmile hudba ustala, zhmotňující se osoba začala blednout, až zmizela v jemném světle svíček v jeho místnosti. Alija se rychle zklidnil a pokračoval v hraní, a k jeho radosti Mistryně, kterou si tak přál potkat, začala znovu získávat hmotnou přítomnost dostatečnou k tomu, aby ji Alija rozpoznal, a dostatečnou také k tomu, aby se mohla zeptat: „Za jakým účelem jsi mě skrz tuto hudbu zavolal?“

Alija, aniž by přestal hrát, okamžitě odpověděl: „Chci se tě zeptat na mnoho věcí, mám spoustu otázek na to, jak funguje nebe, a jak mohu dosáhnout větších znalostí o vesmíru a duši.“

Mistryně se usmála a vážným tónem odpověděla: „Není nic, co bych ti mohla říct, kromě toho, že to, po čem pátráš, je spojeno s nalezením živé pravdy uvnitř tebe.“

Jak to Alija uslyšel, byl ohromen, toto je Mistryně velké moudrosti a znalosti, která chápe celou širokou a hlubokou povahu pravdy duše. Ale protože k ní měl velký respekt, začal uvažovat nad jejími slovy, a zatímco nadále hrál svou píseň, zeptal se: „Jak najdu tuto živou pravdu?“

Mistryně vztáhla jednu svou štíhlou ruku a řekla s překvapující silou: „*Přestaň hrát tuto píseň!*“

Alija se bál přestat, protože věděl, že jakmile přestane, Mistryně zmizí a jeho přístup ke všemu vědění se ztratí v průhledném vzduchu. Stále hrál a ignoroval její požadavek.

„Proč po mě chceš, abych přestal hrát něco, co jsem pro Tebe vytvořil?“

„Přestaň s touhle písničkou.“ znovu odpověděla Mistryně, avšak tentokrát bez zájmu.

Alija si uvědomil, že mu Mistryně jinou odpověď nedá a poslechl. Hudba dozněla a obraz Mistryně polehoučku mizel ve víření zlatého světla. Najednou byl Alija v místnůstce sám. Jediným zvukem byl jeho vlastní dech. Jeho svíčky byly jediným zdrojem světla.

Cítil se odvrženým a zmateným. Konečně dosáhl toho, co si myslel, že je jeho účel. A to jenom proto, aby mu jeho zbožňovaný Duchovní mistr řekl, že má přestat hrát. Ale Alija vložil tisíce hodin do svého plánu, a tak se rozhodl zahrát svou skladbu znovu. Odůvodňoval si to tím, že Mistryně jen zkoušela jeho odhodlání.

Při sedmém opakování písně se Mistryně objevila znovu, ale tentokrát s výrazem zklamání.

Alija si pospíšil, aby něco řekl: „ Navrhovala jste... předtím, Mistryně, že jestliže moje otázka nesouvisí s tím, jak najdu živou pravdu, nemůžete mě vést. No, asi je to způsob, jak ji najdu. Pracuji mnoho roků na tom, abych složil píseň, která Vás přitáhne, a tím způsobem se od vás učím. Nenacházím odpovědi uvnitř sebe, jak Vy navrhuje. Jsem skladatel nevhodný pro vyšší sféry filozofických úvah. Moje mysl funguje jinak...“

A potom jako duchaplný závěr Alija dodal: „Slyším hudbu, ne znalosti. Ne slova moudrosti. Hudbu... jenom hudbu.“

Tvář Mistryně změkla, jako kdyby říkala, že student je opravdu upřímný, a tato upřímnost donutila Mistryni odpovědět.

„Zmenšil jsi své chápání svého věčného ducha. To je celé. Je to podmínka, která blokuje každého, kdo je hoden nést lidskou formu v poli časoprostoru. Proč bys měl být odlišný?“

Alija poslouchal a myslel na to, že ve zkoušce obstál, když obdržel odpověď. Řekl: „Nechvástám se, že jsem lepší než kdokoliv jiný. Je to jenom tím, že svoji žízeň po poznání duše silně cítím. Je to špatně, má Mistryně?“

Alija pokračoval v hraní své písně. Pomyslel si, že konečně udělal na svou Mistryni dojem. Možná, že dveře poznání se pro něj brzy otevřou.

„Máš obě dimenze, fyzickou a duchovní,“ odpověděla Mistryně. „Nezříkej se své biologie kvůli pronásledování duchovnosti. Duchovnosti dosáhneš skrz svou biologii, ta tě vede vpřed k tvé duchovnosti, vytvářející živou pravdu ve tvé lidské formě. Živá pravda může být hudbou, nebo talentem v pěstování květin, nebo schopností inspirovat lidi, nebo snem o pochopení nějakého aspektu vědy, který dřív býval lidským očím skryt. Ať má uvnitř tebe jakoukoliv formu, nepopírej ji jako něco, co omezuje tvoje chápání duchovních světů v tobě. Skutečnost je přesně opačná, ona je tvé uchopení světů ducha.“

Alija, zasažen slovy Mistryně, přestal jenom na malinký okamžik hrát a v tomto nejkratším okamžiku začal znovu uvažovat nad svým dosavadním přístupem. Jeho prsty se začaly instinktivně pohybovat po nástroji, který držel v ruce, když tu si všiml, že podoba Mistryně začíná, jakkoliv nepatrně, blednout. Tóny magické písně znovu začaly naplňovat jinak tichou místnost.

Alija sebral veškerou odvalu. Znal příběhy, kde tito duchovní mistři zkoušeli oddanost svých studentů, a nyní, více než kdy jindy, situace vyžadovala, aby mluvil tak důrazně, jak mu to jen vychování dovolovalo.

„Nemám jinou možnost než bránit svoje právo znát pravdu... NEJVYŠŠÍ pravdu,“ začal a zadrhnutí hlasu prozrazovalo jeho nervozitu. „Nejsem spokojený, že znám kousky, když vím, že existuje celá pravda.“

„Celý život,“ pokračoval, „jsem četl duchovní práce a pilně je studoval. Ale čím více jsem četl, tím více jsem byl zmatený, a to až natolik, že jsem se chtěl vzdát pravdy úplně. A to z jediného důvodu: pravda je vždy schována. Musela být schována, protože se liší knihu od knihy, od jednoho učitele k druhému. Ty, duchovní Mistryně, strážkyně nejvyšší pravdy, tomu musíš rozumět ze všech nejlépe.“

Mistryně máchla rukou a protáhla čas. Hudební nástroj náhle zmizel, hudba přestala hrát a postava Mistryně se stala mnohem živější a skutečnější. Přišla na vzdálenost dvanácti palců od Alijova nejistého a třesoucího se obličejem, položila ruce na obě strany jeho hlavy, jako kdyby ji chtěla udržet v jedné poloze.

Alija bojoval, aby udržel oči odvrácené, obávající se cestovat hlubokými chodbami jejího upřeného pohledu, ale když začala mluvit, nedokázal jejím očím dál odporovat. Poslouchal ve větší hloubce, než kdykoliv předtím.

„Neexistuje nic, co by se mělo strážit, ochraňovat nebo bránit, můj drahý Alijo,“ šeptala mírným tónem. „Jsme duchovní bytosti a jsme ve službě Duchu, a ačkoliv neseme biologii zapomnětlivých zvířat, jsme důvěrní spolupracovníci Jediného Stvořitele. O náš život je dobře postaráno a je ochraňován Vesmírným Duchem. A my jsme dostatečně moudří, abychom mu důvěřovali, protože on je úplně stejná inteligence, která stvořila naše zázračná těla, stejně tak jako vesmírnou architekturu pokrývající noční oblohu.“

Musíš jen poslouchat srdeční pocit lásky, vyjadřovaný skrz světelné tělo, které je uvnitř tebe. To je klíčové pochopení s velkou důležitostí. Živá pravda je realizace této vznešené a mocné reality, vyzvednuté z abstraktní říše až ke zkušenosti vyjádření skrz pocity srdce. Je to tvůj přímý vztah s božstvím.“

Mistryně ustoupila a v Alijových rukou se znovu objevil jeho hudební nástroj. Začal roztržitě hrát melodii, kterou složil. Když začal hrát, postava Mistryně začala mizet.

Jak se její tělo ztrácelo a začalo splývat se zlatým světlem svíček v místnosti, její hlas ještě řekl:

„Znáš přesně správné činy, správná gesta a tvořivé odpovědi na každou událost. To je vznešené dědictví, zakódované ve světelném těle, které je tvým hlubším, vyšším Já. Jestliže žiješ ve fyzickém světě, a zároveň se zabydlíš v tomto aspektu tvé totožnosti, třeba jen na několik minut každý den, nejenom, že jsi našel živou pravdu, a žiješ ji, ale také ji s každým úderem srdce vysíláš.“

Alija tu noc nespal. Ani tu další, stále kontemploval o svém zážitku. Třetí noci se, stále hluboko ve svých myšlenkách, vydal se svým nástrojem k blízkému jezeru. Za bezměsíční noci šel opatrně po hrbolaté stezce. Bylo slyšet jen občasné zahoukání sovy.

Nakonec dorazil k břehu jezera, které před ním leželo jako černé, trpělivé zrcadlo noční oblohy. Jeho unavené oči se těšily z odraženého světla hvězd.

Seděl na veliké, spadlé větvi, když tu uslyšel divný zvuk. Nebyl si jistý, odkud přichází. Začal vidět hýbat se hvězdy a svět před ním byl zbarven do nové průhlednosti. Zvuk byl zřetelně hudební, avšak zdálo se, že přichází z hvězd. Celá Příroda byla tichá, kromě mystického zvuku, který proudil všude kolem něho, a který se podobal symfonii exotických hudebních nástrojů hrajících více mistrovsky, než si kterýkoliv smrtelník umí představit.

Bývaly doby, kdy by si Alija chránil svůj smysl pro to, co je skutečné, ale teď se tomuto pokušení rychle vyhnul. Bývaly doby, kdy by jeho ego vstoupilo a posoudilo tento zážitek jako halucinace či mystické fata morgány, jako prostý důsledek nevyspání. Ale on se něco naučil o dvě noci dříve, co ho navždy změnilo, a této noci, ve slabém světle, našel živou pravdu v médiu, kterému rozuměl nejvíce: v hudbě.

KONEC